

dens Standpunkt, hvad der fra den anden Side kaldes Forsvarsnihilisme, men det er Oppositionens Mening, at skal denne Sag løses paa en forstandig, lovlig Maade, da maa de Fordringer, der stilles, være finantsielt overkommelige og militært overstuelige, og de maa ikke indeholde politiske Farer, som desværre altfor ofte har været ført ind her i Landet paa Grund af en maaste mindre rigtig Forsvarspolitik. Dermed vil jeg ikke reise nogen Debat igjen om de store Forsvarsspørgmaal, hvad der vilde være i høieste Grad uheldigt, jeg har kun sagt det, jeg har sagt, for at gjøre det klart, at det, det dreier sig om, er ikke noget som helst Extravagant eller noget som helst Ultra i Retning af Nægtelser fra Oppositionens Side, men der er den bestemte Grund til Nægtelsen for Oppositionen, at det er finantsielt uoverkommeligt, og at vi kræve Agtelse for vort Nei, naar vi begrunde det ikke som rent politisk, eller som hvad man kalder Ministerstormeri eller af saadanne storpolitiske Grunde, men kun paa vor faste Overbevisning om, at disse Udgifter ere finantsielt uoverkommelige for Befolkningen, og militært og politisk farlige for Landets Selvstændighed og Bestaaen. I saa Tilfælde er det en Betingelse for al virkelig Forhandling, at man respekterer Befolkningens Repræsentanters Nei paa dette Omraade, og respekterer det loyalt og fuldt ud, thi gjør man ikke det, er en loyal Forhandling en Umulighed. Men gjør man det, og vil man anerkjende dette Things Nei fuldt ud og vil man paa de militære Omraader anerkjende vort berettigede Nei fuldt ud, saa vil det ogsaa være muligt her at tilvejebringe Betingelserne for en virkelig saglig Forhandling, uden at storpolitisk Spørgsmaal behøve at spille nogen forstyrrende Rolle, og dersom det skulde kunne naas, som en Følge af de mange Marskampe, vi har ført, saa vilde vi være komne et stort Skridt videre. Jeg tror, at vi i Nar kunde have naaet det, hvis vi havde haft mere Tid. (Modsigelse.) Det er min Overbevisning, og det har været min Overbevisning i flere Nar, navnlig i de to sidste, at det væsentligst er Tiden, det skorter paa, men det nytter ikke at tale nærmere om det, det vilde jeg kun komme nærmere ind paa, hvis jeg agtede at foreslaa nogen midlertidig Finantslov, men det vil jeg selvfølgelig ikke gjøre. Det er Regjeringens Sag, og det er de Herrer's Sag, som tro, at de ere parate til en frugtbar Forhandling, at gjøre det. Tror man det ikke, og er man ikke villig til saadan Forhandling, til at bane Veien dertil, saa er det ganske unyttigt at komme med saadanne Forslag, saa vil den midlertidige

Lov kun give Anledning til storpolitisk Debat; men desaf have vi haft mere end nok. Derfor maa det være fra den anden Side, at saadant Forslag kommer og det venter jeg ikke. Jeg tror, at man havde staaet sig bedre ved ikke at spille Tiden med en Opløsning, thi det er ganske utvivlsomt, at Opøsningen Intet har nytet til Forstaaelsen, den har kun forværret Situationen. (Afbrydelse.) Sa de Herrer ere naturligvis glade over de 4—5 Pladser, de have vundet (Afbrydelse), men det er ingen Grund. Derfor ærede Medlemmer vilde sammenligne de Tilbud, der bleve givne inden Opøsningen med Finantslovsforslaget nu, saa vilde de se, at de paa alle væsentlige Punkter have faaet det Samme nu som tidligere, men ikke en Smule mere. (Afbrydelse af Dinesen.) Ikke en Smule mere i de Spørgsmaal, hvorpaa de opløste. (Afbrydelse.) Sa, der er ganske vist enkelte Poster, men det vil jeg meget bestemt hævde, at der ved tredie Behandling Intet er givet, som ikke allerede i Forveien var forberedt. Det ærede Medlem veed jo godt fra selve Udvalget, at f. Ex. Spørgsmaalet om Lærerlønningerne, om Naad- og Domhufets Opførelse, alle de store Bevillinger til Jernbanevæsenet, Alt det, som virkelig fylder op paa Finantsloven, var forberedt i Udvalget. Det eneste Spørgsmaal, som maaste senere er kommet op, er Polyteknisk Lærestiftelse, hvilket Spørgsmaal ikke den Gang var kommet saa vidt, at man kunde danne sig nogen Mening derom, men det var jo heller ikke det Spørgsmaal, der blev opløst paa. Paa de Punkter, hvor de Herrer troede at naae en Forstaaelse gennem Opøsning, have de Intet naaet. Loven, som den nu vil blive vedtagen, er med Hensyn til Spørgsmaalet om Fortsættelsesbevillingerne, altsaa Alt, hvad der staaar i Forbindelse med Provisorierne og de militære Bevillinger, altsaa den samme som den Gang, og netop det var det, Opøsningen dreiede sig om. Jeg tror, at dersom de Herrer i Stedet for at reise rundt paa Valgtribunerne havde haft Veilighed til sammen med os at behandle Spørgsmaalene roligt her inde, saa var vi naaede videre. Ganske vist havde de saa ikke vundet de 5—6 Kredse, jeg under de Herrer de Kredse. (Afbrydelse.) Jo, jeg gjør virkelig, for jeg kan ikke se, at de Herrer have nogen som helst Fornøielse af dem. De enkelte Personer kunne de naturligvis have stor Fornøielse af, det kan jeg saa godt forstaa, men det er mig en Gaade, at selve det, om de ere 25, eller de ere 19, kan spille nogen som helst Rolle, jeg forstaaer det ikke. Jeg er overbevist om, at den Tid, der er tabt, nu da